

Sinun vuorosi loistaa

Nyt on sinun vuorosi loistaa tai tulla ainakin nähdyksi.

Ovi aukeaa automaattisesti edessäni, astun valoisaan eteiseen. Tuttuja talon henkilökunnasta tervehtii. *Ai, sinä tulitkin meillä käymään. Saatkin kahvia ja kakkua, kun täällä on päiväsankari.* Kahvi ja kakku maistuu minulle sekä muille salissa oleville. Saan aloittaa hartaushetken, kun sopivalle tuntuu. Mietin, missä olisi parasta olla, jotta tulisin kuulluksi ja nähdyksi. Salissa on monella omat vakiopaikat, oletan.

Erään vanhuksen haparoivat ryppyiset kädet koskettavat puista helistintä. Epävarmuus näkyy kasvoilta. *En minä tiedä, en osaa...*, hento ääni kertoo. Katson silmiin ja rohkaisen, katso ja kuuntele. Helistän soitinta ja annan sen takaisin haparoivaan otteeseen. Nyt jo tulee ääntä soittimesta: *Hyvä*, sanon hänelle. Hymy näkyy vanhuksen silmissä.

Kaikilla salissa on soitin ja mahdollisuus soittaa kertomuksen aikana. Edetään verkkaisesti, jotta kaikki ehtivät vuorollaan suorittaa tehtävän. Kertomuksen aikana ehdin nähdä monen vanhuksen kasvoilla hetken hämmennystä, ihmettelyä, hymyä ja innostusta. Kertomus on Sakkeuksesta, joka ottaa tullimaksua liikaa kauppiailta. Kertomus päättyy yhteissoittoon, josta erottuu helinää, koputusta, sihinää, rummutusta ja tuulikellon kilinää. Lauletaan laulu Sakkeuksesta käsillä ilmaisten eri asioita ja vielä toiveena lopuksi *Jumalan kämmenellä*. Viimeinen laulu on paljon tutumpi ja hyvä niin. Jäiköhän kertomuksesta mitä mieleen, mietin, ehkä tärkeintä oli oma soittovuoro, ehkä.

Me kohtasimme ensimmäisen kerran ja minä olin heille vieras. He olivat minulle vieraita, mutta rohkenin lähestyä heitä kuin kohtaisin uuden lapsen kerhossani. Toivon ja uskon, että heille jäi edes hetken kestävä tunne, että he kuulivat soittimien ääniä, lauloivat ja tulivat nähdyksi paikassa, jossa lämminhenkinen henkilöstö ympäröi heitä.

Jeesus huomasi Sakkeuksen puussa ihmisjoukon keskellä, näiden vanhusten tai kenenkään meistä ei tarvitse nousta korkeammalle tullaksemme nähdyksi Jeesukselle tai Jumalalle.

Tässä harmaassa syksyssä voidaan jokainen viedä pientä liekkiä sydämessämme eteenpäin toinen toisillemme, vaikka kohtaaminen olisi vain hetken kestävä katse, käden kosketus tai tuulikellon helinä. Silloin sinä saat loistaa.

Pieni liekki ympärilleen hiljaa hehkuu lämpöä.

Pieni liekki meille kertoo: Jumala on lähellä

Siunausta kaikille!

-Eija Kinnunen